STAREA DE ILUMINARE

Aceste stări extraordinare apar fie ca o manifestare spontana a Graţiei Divine fie ca urmare a unei practici intens spirituale care este încununată de aceeaşi Graţie Divină.

Ce este în comun la aceste stări şi ce face ca aceste stări să rămână vii? Prin ştiinţa secolului 20 şi 21 s-a reuşit deja apropierea tot mai mare fata de spiritualitate şi fata de vechile tradiţii spirituale.

Iubirea împreună cu înţelepciunea sunt încununate de starea de Iluminare.

Oamenii de ştiinţă au început să studieze despre stările de Iluminare trăite de oameni din diferite tradiţii spirituale. Prin această apropiere moderna ei au putut să marcheze paşii care sunt făcuţi pentru a atinge aceasta stare. Însă dorinţa de a valida din punct de vedere ştiinţific starea este un obstacol în demersul evolutiv de a reuni ştiinţa şi spiritualitatea. Avantajele acestei cercetări ştiinţifice sunt ca odată demonstrată ştiinţific starea de Iluminare foarte mulţi oameni materialişti vor deveni interesaţi de spiritualitate şi de o cale a evoluţiei spirituale. O caracteristică comuna ce apare în aceste stări este viziunea asupra realităţii, asupra lumii cu care suntem mereu în contact, o viziune mult lărgită şi diferita fata de cea obişnuită. Iată câteva caracteristici ale acestei stări: deschiderea fata de ceilalţi dăruirea necondiţionată din ceea ce au celorlalţi altruismul iubirea atenţia foarte buna interior-exterior o stare uimitoare de transformare care este corelată cu detaşarea o capacitate foarte buna de adaptare

o rezerva foarte mare de energii benefice care le dau puterea de a munci 20 ore pe zi starea de trezire şi în somn (iniţiere în astral, capacitatea de dedublare conştientă) eficienta în acţiune necesităţi minime pentru a supravieţui fiinţele care au atins aceasta stare şi care o menţin sunt vehicule ale înţelepciunii manifestate prin vorbe şi fapte, de asemenea ele deţin controlul asupra resurselor Naturii şi energiilor subtile cu care îi ajuta pe ceilalţi manifesta puteri paranormale au o aură de pace, iubire care e mereu prezenta în ei se retrag doar dacă astfel îi pot ajuta pe ceilalţi o intuiţie foarte bună şi un simţ practic foarte mare răbdare foarte mare mai ales pentru cei ce merita memorie foarte bună, mai ales pentru lucrurile sau energiile fundamentale.

Aceste caracteristici care descriu manifestarea unor fiinţe iluminate trebuie să fie manifestate spontan şi nu copiate mimetic ca la carte! Iată şi cele 7 trepte ale Stării de Iluminare: 1. Totala lipsa de cunoaştere asupra Spiritualităţii, a Adevărului, a Conştiinţei 2. Etapa evoluţiei se manifesta prin creşterea receptivităţii fata de alte stări de conştiinţă. Aceasta apare ca urmare a unor experienţe de genul: o conferinţă, o criza existenţială, practica yoga, prezenta unui Maestru, aplicarea unor terapii neconvenţionale.

3. Etapa căutării pline de aspiraţie a cailor de atingere a stărilor spirituale (de obicei manifestata prin studiu şi practica intens spirituala). Tot aici sunt şi cei care se opresc după ce au avut o primă experienţa spirituală. Acesta etapa se poate spune că este ca un fel de cocktail

spiritual.

4. Etapa apropierii practice de o Cale Spirituală. Aici sunt puse în practica metode specifice de evoluţie. Această etapă este valabila pentru toate celelalte care vor urma. Practica spirituala rămâne de acum mereu prezenta pe Calea Spirituala pentru ca acum este dublată de un scop clar spiritual. Întrebarea: Ce să practic? E valabila pentru etapa a treia. De la etapa a 4-a avem un scop, un tel clar!!! 5. Etapa stabilizării emoţionale. Aici aspirantul trăieşte o stare de pace interioara profundă. Dacă în etapa a 4-a noi provocam limitările de tot felul, în a 5-a suntem stabilizaţi, armonizaţi. Prin metodele spirituale folosite, emoţiile, natura realităţii minţii sunt controlate şi armonizate. Specific acestei etape este calmarea naturala a minţii. Aici, dacă mintea este lăsată libera, ea se focalizează natural, se calmează şi tinde către pacea care oglindeşte Sinele!!! Dacă în etapa a 4-a era un efort pentru a calma mintea, în a 5-a pacea se instalează singura, fără efort. O alta caracteristica este expansiunea Conştiinţei şi trăirea la nivel de Umanitate.

6. Aici se instalează starea de Nondualism. Sunt rememorate vieţi trecute, ceilalţi sunt percepuţi la un nivel mult mai profund. Apare experienţa Unicităţi. A fi AICI şi ACUM şi pretutindeni în acelaşi timp – la început ne apare ca fiind o percepţie paranormala. Se zice că este foarte greu în această etapă din punct de vedere spiritual deoarece avem acces la motorul Universului şi apare tentaţia Puterii. De asemenea principiul separării este foarte diferit aici (de

exemplu: vezi o fiinţă umană şi poţi să vezi în ea ca în tine, foarte uşor şi foarte conştient – viitor, prezent, trecut – şi de aceea este foarte greu să observi separarea). Se recomanda la aceasta etapa atenţia şi starea de conştientă doar asupra existentei (să o percepem, să o vedem, să o simţim). Fenomenele paranormale care apar se încadrează şi ele aici şi putem fi testaţi în a le folosi. De aceea este important să conştientizăm scopul suprem spiritual la care am aspirat şi la care aspiram: Starea de Iluminare. Aici, spre sfârşitul etapei a 6-a începem să experimentăm tot mai des Starea de Extaz Divin – Samādhi. Aceste stări sunt precum flashuri de lumina, atunci când structura noastră fizica şi subtila este pregătită Lumina poate veni şi rămâne aprinsa.

7. După ce ne-am tot antrenat cu Lumina – în flashuri – suntem pregătiţi la un moment dat pentru lumina. (Un experiment: într-o cameră perfect întunecată aducem un blitz de la un aparat foto şi îl declanşăm. Deşi lumina s-a manifestat pentru o perioadă foarte mica de timp noi ne putem aminti ce am văzut în acea camera şi astfel putem face câţiva paşi în direcţia dorită. După ceva timp mai lung sau mai scurt în funcţie de capacitatea noastră de a ne aminti uitam cum arata camera, şi ce este în camera. Analogic vorbind la fel se petrece şi în cazul Stării de Iluminare. Lumina vine şi ne luminează calea, iar noi ne amintim o anumită perioadă de timp în ce direcţie trebuie să mergem după care Lumina vine din nou şi din nou pana când ajungem să fim pregătiţi pentru ca Lumina să rămână aprinsa.) în

această etapă comuniunea cu Dumnezeu este totala fără a o mai putea pierde vreodată.

În Univers exista forte Divine care ne pot ajuta sau ne pot împinge către Iluminare. Să învăţăm aşadar să cerem de la Dumnezeu: Cere şi ţi se va da! Iluminarea este esenţa tuturor stărilor noastre. Ea este de fapt doar acţiunea de a curăţa toate murdăriile pe care tot noi le-am pus acolo. Deoarece avem o minte pe care o folosim şi care este chiar obstacolul în a vedea Adevărul, este necesar şi suficient o mutare pentru a face mintea Şah – mat. Dacă avem instincte puternice necontrolate este greu să ajungem la stări de Iluminare să punem ego-ul în afara jocului, să fim atenţi la cine este în mijloc, în mijlocul vieţii noastre! Să-l punem pe Dumnezeu pe primul loc, Starea de Iluminare.

Starea de Iluminare este ca o mişcare bruscă ce apare neaşteptat şi profund uimitoare. Când eşti Iluminat tot ceea ce exista şi ce percepi este mereu uimitor, nou şi de aceea sunt relatări despre privirea iluminaţilor, cu acei ochi care sunt mereu uimiţi (ca şi la copii). Dacă structura noastră nu e pregătită Starea de Iluminare pleacă. Aceasta Stare de Iluminare are sursa în spatele a tot ceea ce este manifestat, de aceea pentru a o atinge sunt necesare acţiuni pe verticala şi nu pe orizontală. Noi de fapt ştergem geamul de la casa noastră şi Lumina intra, pur şi simplu. Mai apoi conştientizam că suntem Soarele şi de aceea putem părăsi casa cu adevărat. Situaţia se prezintă aşa: noi suntem raza de soare care intra în camera prin geam şi tot noi suntem cei care

luam o cutie (carapacea – corpul fizic) şi spunem ca noi suntem acolo în cutie! Raza de soare în cutie! Nu contează cu ce ştergi geamul (ce cale spirituala urmezi), important este să-l ştergi. Unii chiar sparg geamul pentru a intra Lumina (sistemul tantra). Măcar deschide geamul! Starea de Iluminare apare mereu însoţită de o stare de catharsis, o purificare, o rupere a ceea ce era limitat. Chiar şi într-o stare de meditaţie foarte profunda dacă este încununată de Starea de Iluminare cu siguranţă vom trai şi Starea de Uimire.

Pe măsură ce evoluam prin practica meditaţiei avem acces la trăiri şi stări tot mai elevate de conştiinţă până la Starea de Iluminare (rata de refresh creste tot mai mult şi astfel noi ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, de Creator). Astfel apare situaţia în care ne întrebam: Cine creează? Eu? Dumnezeu? Dumnezeu prin mine? Când suntem treji ne dam seama cu adevărat de asta; când nu suntem, ni se pare că suntem treji. Momentele în care suntem treji sunt puţine, mici în timp însă foarte intense ca trăire. Confuzia din zilele noastre cu privire la diferite stări de conştiinţă ale fiinţei umane, exilata datorită inculturii şi materialismului, în aceste stări ego-ul este dizolvat şi de aceea pot apare stări sau capacităţi paranormale. Însă Iluminarea nu înseamnă puteri paranormale de exemplu sunt clarvăzători care nu pot vedea chiar despre viaţa lor, despre karma lor etc.; ei sunt orbiţi de ceea ce vad! Misterioase sunt căile Domnului.

Alte caracteristici ale stării de Iluminare

starea de disoluţie extatica a ego-ului detaşarea de corpul fizic starea de libertate foarte speciala – o libertate intrinseca, necondiţionată de ceea ce va urma, o libertate care este dincolo de ceva anume. Este ca o nebunie însă este o nebunie divina (legata doar de Dumnezeu) percepţia nondualista interior-exterior unitatea cu tot ceea ce exista savoarea extatica a Iluminării (Amrita, Ambrozia Divina, Soma) conştientizarea Realităţii Ultime care exista în spatele a toată creaţia starea de mister prin care simţim ca totul este real şi viu (putem vedea care este iluzia acestei lumi şi cum exista ea însă nu o putem explica de ce este aşa) atemporalitatea, percepţia trecut-prezent-viitor nu mai exista. Doar acum. (Ştim ce este Timpul, însă ce este Eternitatea? Ce înseamnă 1.000.000 de ani pentru Eternitate??) stare de Omniprezenta care îmbrăţişează mereu totul şi este perceputa ca fiind Sacra şi Divina! Este o prezenta tăcută, deodată totul a devenit Viu, simţim prezenta a ceva – Dumnezeu! Trăirea simultană individual şi cosmic Prezenta şi existenta Luminii Radierea unei lumini specifice în corp şi în afara lui Spontaneitatea apariţiei stării de Iluminare sunt câteva evenimente ce preced Starea de Iluminare: tendinţa spre detaşare completa schimbarea valorilor personale dispariţia fricii fata de Moarte starea de iubire şi compasiune trăite mai mereu Practica spirituala poate să ne aducă efecte în viaţa noastră însă dacă e făcută de ego şi cu ego atunci va rămâne cu ego-ul: dacă e rezultatul Graţiei Divine atunci va duce la Gratia Divina Suprema. Arta de a Dărui este un element esenţial

pentru a atinge Iluminarea. Cum să dai totul fără (aparent) a nu câştiga nimic! şi nu cum să iei la maxim de la viaţa de la ceilalţi şi să dai cât mai puţin! Este important să dăruim total, conştient şi necondiţionat! Ego-ul exista în momentele de inconştienţă. Când suntem conştienţi ego-ul nu poate exista, nu are loc. Ego-ul îşi oferă serviciile: „dă-mi mie să fac asta (ceva mic la început iar mai apoi, treptat tot mai multe). Şi dacă ne lăsăm păcăliţi de el, ne ia toată viaţa iar noi devenim prea leneşi sau obedienţi fata de ego. De fapt dacă suntem conştienţi în fiecare clipa pe care o trăim nu mai este nevoie de ego! Noi ne dam pe „mâinile ego-ului Viaţa şi" Viaţa nu mai este Viaţă ci Moarte! Dacă apelam la ego să o facem conştient: „fa asta pentru mine şi vezi că sunt cu ochii pe tine să nu o iei razna, aşa cum vrei tu!" ™ Experimentarea Stării de Iluminare este în strânsă legătură cu cele 10 principii spirituale fundamentale pe care trebuie să le aplicam şi după care trebuie să trăim (avem nevoie de multe exerciţii pentru a înţelege că nu avem nevoie de ele!!!).

Aceste 10 principii de orientare sau ghidare sunt de bun simţ. Ele sunt Universale, nu aparţin unei religii deoarece Starea de Iluminare nu aparţine nici unei religii. Am putea spune ca ele sunt Filosofia Transpersonală. Ghidul spiritual al aspirantului la Iluminare 1. Exista doar un singur Dumnezeu care este Etern, Omniprezent, Atotputernic, Omniscient şi nimic altceva nu exista în afara Lui.

Este cel mai înalt ideal la care poate aspira

orice fiinţă umană. Aspirantul ştie că tot ceea ce are şi ceea ce i se petrece vine de la Dumnezeu. Comuniunea cu Dumnezeu este scopul esenţial al unui aspirant spiritual. Un aspirant îl pune pe Dumnezeu pe primul loc în viaţa lui.

Să fim atenţi la jocurile minţii, să fim atenţi la obstacolele egoului, să fim capabili să renunţăm cu bucurie la diferite ataşamente egotice pentru a fi numai cu Dumnezeu. Dumnezeu este sursa tuturor fiinţelor şi a tot ceea ce exista. Când Dumnezeu este real pentru noi şi comunicam cu el, atunci suntem pe calea spre Iluminare şi îndoială dispare. Întrebările: cum? şi când? sunt valabile pentru aspirant iar întrebarea: dacă? care exprima o îndoială a minţii, nu îşi are locul aici.

Nu este uşor să trăieşti după aceste 10 principii.

2. Exista doar un singur Dumnezeu care ghidează mereu pe copii Lui către Lumina Suprema şi El foloseşte orice mijloc de comunicare şi de învăţare pentru copii Lui.

De multe ori, deoarece oamenii nu-i aud vocea, Dumnezeu apelează la diferite fiinţe umane Iluminate chiar de El pentru a-şi transmite mesajul de iubire, libertate, fericire şi de necesitatea transformării personale pentru a putea fi pregătiţi să ne întâlnim cu El în Eternitate.

Un aspirant la Iluminare învăţa de la toate pentru că el vede pe Dumnezeu pretutindeni şi descoperă lecţiile şi învăţătura Lui. De aceea este important să vedem mereu partea cea bună a lucrurilor, fiinţelor şi evenimentelor. Principiul al

doilea despre care vorbim acum ne arata cum să învăţăm Iluminarea! O dată ce începem să învăţăm de la toate aspectele vieţii, ne deschidem către Cunoaşterea Universala, Infinită.

3. Exista doar o singură Carte Sfântă, Cartea Naturii (Prakriti, Shakti) care e la baza tuturor cărţilor sfinte. Ea este singura Scriptura care poate Ilumina cititorul.

Exista diferite scrieri de inspiraţie divina care trebuie acceptate ca făcând parte din înţelepciune Divina.

Literele lui Dumnezeu se găsesc cu adevărat înscrise în fiinţele umane, în sufletul uman! Principiul al treilea ne arata sursa învăţării care ne conduce la Iluminare.

Exemplul sectelor din lume ne arata tragedia separării deoarece ele se bazează doar pe o carte care devine litera moarta dacă nu se respecta armonia, legea şi cartea Naturii. Acest lucru se petrece tot datorită egoului care tinde să aducă o stare de lene pentru ca el să se simtă bine.

Adevărul este dincolo de orice sistem! Deci nu este un sistem care să protejeze egoul. Sunt foarte puţini oameni care aspira cu adevărat la Iluminare şi care pot vedea greşelile ce exista în diferite sisteme. În Kali Yuga sunt foarte puţini cei care aspira cu adevărat la Dumnezeu.

4. Exista doar o singură Religie: aspiraţia completa şi fără ezitare către Idealul Divin Suprem – Eliberarea Spirituala prin comuniunea cu Dumnezeu – Ideal care ar trebui să devină scopul vieţii fiecărui Suflet.

Principiul al patrulea ne revelează metoda

Iluminării: acordarea lui Dumnezeu a primului loc în viaţa noastră! Aici nu vorbim de atitudinea sectelor care fiecare creează un sistem care se va potrivi perfect cu egoul membrilor săi. Fiecare are nevoie de lecţiile sale pentru a evolua. Numele religiei din care faci parte sau locul practicii spirituale sunt suficient de bune pentru a evolua dacă exista aceasta aspiraţie completa către Dumnezeu.

Uneori pe calea Iluminării Dumnezeu ne îndruma pe misterioase cai care aparent (pentru mintea noastră) se contrazic. De exemplu: mergem mult timp spre polul sud şi la un moment dat Dumnezeu ne zice: „Acum e de ajuns, vei merge spre nord". ™ Noi ne revoltam, vrem să mergem spre sud însă deoarece noi deja am ajuns la polul sud în orice direcţie am merge ne îndreptăm către nord.

Când eşti plictisit sau adormit de fapt mintea este închisă. Doar fiind prost te poţi plictisi. Exista doar elevi/studenţi în acest Univers. Când este o regula (o lege Divina) ea se aplică pentru toţi.

5. Exista doar o singură Lege: legea reciprocităţii cauza – efect. Ea poate fi urmata doar de Conştiinţă eliberata de egoism şi în care simţul dreptăţii şi al adevărului sunt pe deplin trezite.

Omul a creat legi pentru avantajul lui, însă aplicându-le va aduce un conflict mai mare sau mai mic cu cealaltă parte a balanţei.

Simţul justiţiei este valabil doar pentru o minte calma fără interese de orice fel. Fă-le celorlalţi ceea ce ţi-ar place ca ei să-ţi facă ţie.

Dam noi la fel de mult pe cât primim?? Primim infinit mereu!!! Legea „profitului Divin este: cu cât dam mai mult cu atât primim mai mult. De exemplu: iubirea, cunoaşterea chiar şi cu banii. Bogătaşii cu conturi foarte mari de bani aparent au foarte mult, însă de fapt ei au vândut foarte mult din ei înşişi (din sufletul lor) şi aşadar ei au foarte puţin din punct de vedere spiritual.

Pe calea Iluminării noi dam, dăruim cât mai mult fără a aştepta o recompensa deoarece în realitate noi primim mereu de la Dumnezeu. Lecţia evoluţiei poate fi: plină de fericire şi iubire sau plină de suferinţă.

Cum am contribuit cu aceasta meditaţie la binele celorlalţi? Să urmărim să devenim tot mai conştienţi de a da şi a primi. Putem dărui din foarte multe puncte de vedere: subtil, mental, emoţional, spiritual şi fizic, material. De exemplu: a practica Bhujangasana şi a avea efecte – stări de iubire şi a nu dărui celorlalţi este o încălcare a legii reciprocităţii (principiul cinci – cauză şi efect). Mai întâi trebuie să învăţăm legea reciprocităţii pentru ca apoi să o Transcendem. Drepturile omului ar trebui să înceapă aşa: primul drept uman este să dăruieşti! Şi nu să primeşti. De fapt ceea ce este culmea în aceste drepturi ale omului, despre care se vorbeşte în societatea umană, este că ele sunt abureli scrise cum că ai drepturi (ţi se asigura drepturi) când de fapt în ele se ascund tot felul de taxe şi îndatoriri pentru oameni astfel încât ei trebuie să dea tot mai mult!
6. Exista doar o singură Frăţie Spirituala, cea în care toţi copii Pământului, fără discriminare, sunt

uniţi în Inima lui Dumnezeu Tatăl. Cu toţii facem parte din Unitatea Manifestării Divine.

Varietatea oamenilor este de fapt manifestarea lui Dumnezeu în diferite forme, conflictele ce apar se datorează de fapt neînţelegerii acestei diversităţi. De aceea este absolut necesara înţelegerea Unităţii Fundamentale dintre oameni.

Aspirantul la Iluminare are toleranta pentru orice opţiune şi manifestare din Univers deoarece nimic nu exista fără Voinţa lui Dumnezeu. Aşa dar chiar şi răul are rolul lui în manifestare. Toate nivelele manifestării au rolul lor şi ele exista tot datorită Voinţei Divine! Unitatea implica transcenderea, depăşirea dualităţii bine-rau, sus-jos, etc. Familia, sotia, iubita, calea spirituala, maestrul pe toate trebuie să le învăţăm pentru a merge mai departe. Profesorul sau învăţătorul întotdeauna este bun: dacă e bun, e bun pentru că ne învaţă. Dacă greşeşte, e bun că ne învaţă ce e rău sau greşit. Să iubim ceea ce e bun în oameni! În această lume nu exista decât un singur Maestru – Dumnezeu, în rest toţi suntem discipoli mai mari sau mai mici. A face fata Adevărului este uneori foarte greu, însă el exista ca o lecţie pentru evoluţia noastră şi a celorlalţi. 7. Exista doar o singură regula Morala: Iubirea ce apare din sacrificiul personal şi înfloreşte prin acte de Compasiune. Sursa a tot ce exista este Iubirea în toate formele ei: speranţa, dorinţa, generozitatea, adaptabilitatea, etc. Toate păcatele şi răul din lume apar datorită lipsei Iubirii. Iubirea poate fi oarba atunci când e slaba, însă atunci când e

puternica ea este foarte conştientă şi lucida. Iubirea este o cale către Iluminare! Dăruirea apare din Iubire.

Orice moralitate pentru un aspirant la Iluminare are la baza Iubirea (Iubirea este la baza moralităţii lui).

Aceste reguli de morala lipsite de Iubire pot genera orbirea spirituală. De exemplu tapasul fără Iubire duce la suferinţă. Orice calitate umană începe cu Iubirea, are la baza Iubirea. Iubirea pleacă direct de la suflet la suflet. Pentru a atinge Adevărul în orice fiinţă umană trebuie să iubim pentru ca îl iubim pe Dumnezeu. Orice speculaţie mentala nu ajunge la suflet. Unitatea cu Dumnezeu se face prin iubire. Libertatea fără Iubire, este tiranie, crima.

Sf. Augustin spunea: „Iubeşte şi face vrei!” ™ 8. Exista o singură Frumuseţe. Cea care prin Transfigurare elevează Sufletele celor ce o venerează în toate aspectele Ei, atât cele văzute (vizibile) cât şi cele nevăzute (invizibile).

Soarele, Luna, plantele, animalele, oamenii toate reprezintă aspecte ale frumosului universal.

„Oriunde merg şi oriunde privesc doar pe tine Doamne Te văd în Frumuseţea Ta”. ™ zice aspirantul la Iluminare.

Iubirea şi Frumuseţea sunt asociate deoarece ele fac parte din MPC Tripura Sundari.

Frumuseţea sublima îl înconjoară mereu pe aspirantul la Iluminare. Aspirantul alege mereu tot ceea ce e mai frumos, el alchimizează totul. La început merge spre frumuseţea fizica, concreta pentru ca mai apoi să meargă spre Frumuseţea

ascunsa care îi rafinează mereu stările şi percepţiile. Iubirea este motorul iar Frumuseţea este motivul, scânteia şi direcţia. Frumuseţea strălucitoare pe care o descoperă pe calea spre Iluminare se transforma treptat în înţelepciune! O cheie care ne conduce la Iluminare este Transfigurarea. Atunci când inima noastră este înconjurată de sublimul transfigurării putem spune ca trăim transfiguraţi. Dacă mergi ca un Iluminat, te transfigurezi ca fiind un Iluminat treptat dobândeşti calităţile unui Iluminat. Şi când transfigurarea este completa atunci am ajuns să fim Iluminaţi.

În lumea separării vedem frumos sau urat, ca Iluminat vezi doar transfigurat, plin de optimism şi entuziasm. Hrănind Sufletul cu Frumuseţe el va manifesta spontan Iubirea. Observând, văzând frumosul ne hrănim sufletul. Dacă vedem uratul atunci cu asta ne hrănim sufletul.

„Oriunde privesc vad doar fata Ta şi oriunde merg ajung în casa Ta”. ™ Ne pregătim să vedem peste tot pe Dumnezeu ca fiind frumos pentru ca apoi când vom fi Iluminaţi să-L vedem pe Dumnezeu aşa cum e: şi frumos şi urat simultan şi dincolo de ele. 9. Exista o singură Cunoaştere. Profunda Cunoaştere asupra noastră înşine atât în interior cât şi în exterior. Aceasta este esenţa întregii înţelepciuni.

„Cunoaşte-te pe tine însuţi şi îl vei cunoaşte pe Dumnezeu, scrie pe frontispiciul templului de la Delphi. Exista doar un singur adevăr. Esenţa tuturor religiilor este de fapt Cunoaşterea de Sine. Singurul tel real este revelarea Sinelui. Atunci

când ai un Ideal metodele pe care le ai te ajuta să alegi exact ceea ce e foarte bun pentru tine. Exista o singură alegere: Eu Dumnezeu. Aici avem un paradox: Dumnezeu ne-a dăruit Liberul Arbitru prin care noi putem alege în fiecare moment ceva. Însă orice am alege prin Liberul Arbitru este tot Dumnezeu, până când în final ne abandonam în faţa Voinţei lui Dumnezeu ca să îl alegem tot pe El.

Avem o eternitate pentru a experimenta şi în final descoperim că este doar ACUM. Dumnezeu deşi ştie tot se face ca nu ştie şi ne lasă să evoluam şi să-L regăsim în Jocul Divin al Vieţii! 10. Exista o singură Cale. Abandonarea (renunţarea) la falsul" eu (ego-ul) pentru a descoperi adevăratul EU – Sinele Suprem Atman. Prin aceasta fiinţă umană trece de la condiţia de muritor la cea de nemuritor, de la imperfecţiune la perfecţiune.

Viaţa se manifesta sub două aspecte: a) ca Eternitate, în care se manifesta Sufletul şi Spiritul printr-o prezenta tăcută b) ca Efemeritate, varietate, timp în care se manifesta mintea şi simţurile.

Astfel Sufletul este pus într-o dilema: fiind Etern este pus într-o „carapace (corpul fizic) care are şi o minte şi cinci simţuri care o influenţează (şi acestea fac parte din efemeritate).

Suntem într-o lume a paradoxurilor pentru minte şi o lume a luminii, a tăcerii care este specifica sufletului.

Aceste ghidări, principii universale ne conduc toate la o profundă Tăcere. Dacă rămânem în

tăcere putem înţelege, simţi Adevărul, Lumina şi Frumuseţea. Atunci când încercam să înţelegem cu mintea, nu mai înţelegem. În Sufletul nostru, în profunzime este doar tăcerea. Iluminarea este înconjurată de o profundă tăcere deoarece mintea inferioara nu poate şi nu are cum să o exprime iar mintea Superioara o exprima prin tăcere. „Tăcerea e de aur”. ™ Sa îl luam pe Dumnezeu ca exemplu în viaţa noastră pentru ca El este Viaţa, Iubirea şi Adevărul. De exemplu: cum iubeşte Dumnezeu? El ne dăruieşte mereu totul şi nu se lauda, nu vine şi ne zice: „Ia priveşte ce am făcut pentru tine. Cât de mult te iubesc!” ™; nu, El o face în tăcere! Cum putem atinge şi trai starea de Iluminare – alte metode practice Aceasta stare nu poate fi adusa cu o metodă anume însă putem să pregătim” terenul. (ex. analogic – cu paratrăsnetul pe care îl punem la casa pentru ca în momentul venirii fulgerului – moment pe care nu îl ştim – casa să fie pregătită). Iluminarea este cauza la tot ce exista şi de aceea nu poate exista o altă cauză care să o genereze pe ea! Noi am început deja pregătirea noastră pentru starea de Iluminare prin diferitele metode spirituale pe care le punem în practica. Ce nu ţine pentru a nu trai spontan starea de Iluminare? Anumite neînţelegeri: Cine suntem? De ce? Unde? Pregătirea noastră consta în a începe să fim deschişi către Cunoaştere, să începem să înţelegem tot mai mult ce se petrece în viaţă şi cu viaţa noastră. Starea Iluminare apare neaşteptat şi vine să ne şocheze sau să schimbe anumite limitări sau principii limitatoare ale mentalului

nostru (întreruperea cursului normal al gândirii sau al evenimentelor!!). Dacă vrem să obţinem alt rezultat trebuie să schimbăm felul în care acţionăm! Starea de uimire este un semn că ne apropiem de Iluminare, este o stare de complet anormal! Totul este în noi şi depinde de noi, de atitudinea şi de starea noastră. Aceste stări, chiar dacă noi zicem ca le aşteptăm, atunci când apar, sunt neaşteptate, uimitoare!! Ele sunt dincolo de orice imaginaţie, de aceea trebuie să fim pregătiţi şi să transfiguram mereu cât mai mult tot ceea ce experimentam deoarece Starea Iluminare este o uimitoare energie a frumuseţii plină de transfigurare.

Iată şi câteva chei pentru a trăi Starea de Iluminare: A participa la un moment artistic deosebit de inspirat; A trăi o stare de orgasm prelungit; Iertarea; Iubirea – cea mai puternică şi sigura cale; Dăruirea – ca o ramură desprinsa din Iubire; Capacitatea de a fi spontan, creativ (sunt semne că ne aflam aproape de Starea de Iluminare); Spontaneitatea atunci când ne aflam în situaţii dificile – starea de Libertate interioara care ne permite să ieşim din reguli sau situaţii (să nu confundam spontaneitatea cu versatilitatea din Swadisthana sau cu cea a minţii!).

Supraefortul ne poate aduce de asemenea Iluminarea.

Atunci când ajungem la limita a ceva din ceea ce facem şi atunci facem supraefortul care depăşeşte pragul aceasta ne duce la posibilitatea de a trăi Starea Iluminare.

A trăi mereu în starea de Iluminat nu este

uşor deoarece aduce o perspectivă cu totul noua, uimitoare, cutremurătoare pentru care trebuie să fim pregătiţi.

Trăieşte-ţi fiecare zi ca fiind ultima! Şi astfel noi depunem efortul necesar care se transforma la momentul potrivit în supraefort, acesta generând Starea de Iluminare. Astfel noi cream condiţiile pentru ca Starea de Iluminare să vină, de aceea noi trebuie să fim conştienţi de ea pentru a rămâne cu ea, de a o retrăi. După ce am trăit-o o dată, urmează o a doua oară, a treia oară etc. E ca un război infinit de victorii după victorii care-n final duc la Eliberare (Moksha). Dacă ai timp de privit ici colo înseamnă că eşti în linia a doua de război şi nu în prima (unde de fapt eşti mereu la limita).

Iluminatul sau aspirantul adevărat primeşte mereu” cadouri spirituale pentru ca el are mereu victorii încununate cu diferite premii, însă el merge mai departe pentru că are telul Divin şi nu se lasa păcălit sau atras de aceste cadouri, pentru ca merge spre Infinit şi Eternitate!!! Astfel, aceste” cadouri pe care le primim, la putem împărţi foarte uşor celor care le vor sau celor care au nevoie pentru ca noi le dam la o parte pentru a merge mai departe. Atunci când am atins Eternitatea şi Infinitatea putem cu adevărat sărbători Iluminarea.

ARTA DE A DĂRUI Povestea cu „Supa din piatra …

Una din cele mai mari fericiri este să dăruieşti din tot ce ai – material şi spiritual. Ceea ce avem în prezent este o reflectare a ceea ce am

dăruit.

Există mai multe situaţii de viaţă cu oameni care au bani dar nu au iubire, fericire şi cauta să le primească însă ei nu le primesc pentru că nu ştiu să dea. Pe de altă parte există oameni care cer bani şi care primesc bani, însă îi pierd după aceea sau îi cheltuie foarte repede. Ceea ce trebuie să facem este ca o datorie sau ca o slujbă, serviciu. Dăruirea apare după ce am terminat programul, pentru ca începând de aici suntem liberi să dăruim. Când dăruim dam din suflet şi primim tot mai mult după aceea. Când doar primim fără să dăruim, pierdem din suflet. Cu cât dai mai mult cu atât primeşti mai mult. Ceea ce dăruim, cum şi cât, ne arata cum şi ce suntem. Când egoul (managerul casei) zice: „gata e de-ajuns, ţi-ai făcut treaba trebuie să mergi acasă, mai ai şi tu viaţa ta şi alte lucruri de făcut pentru tine trebuie să fim conştienţi de păcăleală lui pentru ca a dărui după ce ţi-ai făcut datoria, aici e comoara! Când ai o problemă în viaţa ta întreabă-te ce şi cât ai dăruit şi nu ce şi cât ai primit! Iată şi o poveste cu un om care ajunge la poarta raiului şi înainte de a intra în Rai îl întreabă pe Sf. Petru dacă e posibil să vadă şi el cum şi de ce suferă cei care au ajuns în Iad. Sf. Petru îl ia cu el şi deschizând o uşă îi arata în acea uriaşă încăpere o masa întinsă pe care existau foarte multe feluri de mâncare care mai de care mai apetisante şi savuroase. La masa de o parte şi de alta erau mulţi oameni care aveau linguri din lemn cu cozile foarte lungi şi astfel ei nu puteau mânca şi de aceea sufereau. După cele văzute omul nostru e

luat în Rai şi acolo într-o încăpere asemănătoare foarte mare exista de asemenea o masa întinsă cu multe feluri de mâncare foarte bune şi oamenii aveau de asemeni linguri din lemn cu cozi foarte lungi însă erau în culmea fericirii. Văzând acestea omul nostru îl întreabă pe Sf. Petru cum de este posibil ca cei de aici să fie fericiţi. Sf. Petru îi răspunde: aceştia au învăţat să dăruiască, ei se hrănesc unul pe celălalt.

Arta de a dărui este o cale către Iluminare. A dărui ca o datorie (am dat destul), este o limitare, o manifestare a ego-ului. Supraefortul de a dărui după ce credem că e de-ajuns ne va duce la Iluminare pentru că vom şti unde este limita celuilalt de a primi. Niciodată Dumnezeu nu da prea mult! Şi din moment ce noi dam de la Dumnezeu, pentru ca de la El am primit, care este problema? Dacă Dumnezeu considera că nu mai e nevoie să dăruieşti pur şi simplu nu o să mai ai ce dărui pentru acea (acele) fiinţă (fiinţe). Dacă ai în Inima ceea ce vrei să faci (să dăruieşti) atunci e de la Dumnezeu, aşadar fă-o! dacă nu o ai în Inima n-o fa! Uneori lucruri foarte mici dăruite din Inima sub inspiraţia lui Dumnezeu (pentru ca noi dăruim Graţia lui Dumnezeu) efectiv fac minuni în ceilalţi. Alteori daruri foarte mari sunt atât de seci, reci, mentale încât nu aduc nicio modificare în ceilalţi.

Iată şi câteva întrebări pe care ar trebui să ni le adresam constant: Cate fiinţe am făcut eu astăzi fericite? Cât de mult am dăruit eu astăzi? Dacă merg să ţin o conferinţă şi-mi fac treaba, ceea ce era în program şi apoi plec imediat, pur şi simplu, atunci plec aşa cum am venit! însă dacă dăruiesc

din Inima, atunci Sufletul este foarte îmbogăţit.

Avem o civilizaţie a datoriei, a serviciului şi nu a ajutorului, a dăruirii de aceea oamenii sunt aşa de departe de starea de Iluminare!!! Dăruirea ajuta societatea să meargă foarte bine cu Inima şi în Inimă. Nivelul regulilor şi al datoriei – şi doar atât!!! – este o prostie deoarece ne putem întreba pe bună dreptate: care este diferenţa dintre un computer şi un om? Dacă avem doar un program de făcut atunci suntem precum calculatorul. Profesionalismul ucide umanismul. Regulile sociale – serviciul, datoria – dacă e doar atât, e o condiţie foarte joasa de existenta. Tendinţa de a fi civilizat în societate este un atentat la evoluţie, la a fi Om, a fi Iluminat! Omul este o fiinţă conştientă, poate dărui conştient, animalul are doar instincte.

Starea de umilinţă se opune vanităţii şi mândriei şi de aceea este necesar să fie cultivata mereu.

În cultura occidentala suntem învăţaţi despre nevoile noastre ca oameni însă nu şi despre relaţiile cu ceilalţi. Astăzi fiecare vrea să aibă o opinie pentru că vrea să zică ceva şi nu pentru că are ceva de zis. Educaţia din zilele noastre face ca mulţi oameni să aibă opinii şi nu să înveţe ceva din tăcere. Iată şi o scurta comparaţie între cele două tari România şi Danemarca: cum este câmpul subtil din tabere şi cum este câmpul subtil de la cursurile de yoga din cele două tari. Mulţi străini care au venit în România în taberele de yoga au simţit foarte intens starea de bucurie, unitate şi dăruire prezente în aceste tabere. Aceasta se

petrece deoarece în România sunt foarte mulţi yoghini care vin în aceste tabere şi se dăruiesc (karma yoga).

În practica spirituala a face o meditaţie de exemplu şi de a te opri exact la fix, ce înseamnă? Ţi-ai făcut datoria, tapasul? Dacă mai faci încă 30 de minute de meditaţie pentru Dumnezeu, aşa pur şi simplu! Atunci e vorba de spirit de Iluminare Dăruirea nu poate fi inconştientă, ea este un act conştient. Un alt exemplu: sunt cazul când anumiţi oameni pierd anumite sume de bani şi după aceea ei zic: să fie de sufletul lui", „sau lasă că o să fie pentru sărăciae". În aceste situaţii nu poate fi vorba de arta de a dărui, este o păcăleală a ego-ului.

Când avem o stare minunata, o experienţă divină să ne întrebăm: cum pot dărui acum? Ce am făcut eu? Cu ce am contribuit eu la binele celorlalţi? Ce pot dărui? Dăruind rezonezi cu a primi daruri şi astfel în timp vei avea în tine comoara darului Divin pe care nu o vei mai pierde niciodată. Dacă ai inteligenta sau iubire dăruieşte cât mai mult! Primul drept uman ar trebui să fie de a dărui! Drepturile ego-ului sunt de a primi cât mai mult. A dărui este un act de sacrificiu.

Suntem provocaţi de viaţă de legea evoluţiei să dăm, să dăruim chiar dacă uneori este foarte greu chiar şi pentru ceilalţi. De exemplu Iisus în templu spunându-le adevărul învăţaţilor în sinagoga şi negustorilor în templu, deci Iisus le dăruia cunoaşterea adevărată însă nu era uşor. Iertarea este un act de dăruire, un abandon al ego-ului pentru a pe Ilumina. O alta poveste, doi

călugări se ceartă după care unul dintre ei nu reuşea să-l ierte pe celălalt astfel încât merge la părintele Stareţ şi îi povesteşte aceasta. Atunci stareţul îi zice: „hai să ne rugăm împreună.

„Tatăl nostru care le eşti în ceruri, Sfinţească-se numele Tău, Fie împărăţia Ta, Facă-se voia Ta, Precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, Dă-ne-o noua astăzi. Şi nu ne ierta noua greşelile noastre” ” ™. Atunci călugărul îi zise stareţului: „Părinte dar este – şi ne iartă nouă greşelile noastre” ” ™. Stareţul zice: „ Nu, nu, nu… zi aşa cum am zis eu – şi nu ne ierta noua greşelile noastre” ” ™ Atunci călugărul a înţeles importanta iertării şi a reuşit să-l ierte pe celălalt călugăr.

A dărui nu este un act calculat, matematic, mental ci este un act de simţire este ca o artă.

În relaţia de cuplu trebuie să învăţăm să dăruim şi să facem să crească Iubirea dăruind, investind în ea şi nu consumând-o, devorând-o! Relaţia de cuplu este un dar de la Dumnezeu, Viaţa este un alt cadou de la Dumnezeu de aceea trebuie să învăţăm să dăruim ceea ce avem pentru ca astfel se va amplifica Iubirea, Fericirea şi Libertatea. Inspiraţia, Transfigurarea sunt alte cadouri pe care trebuie să le dăruim şi celorlalţi. Cadoul este doar primul pas pentru a merge mai departe, pentru a creşte prin el şi cu el. Când dăruim trebuie să fie nevoie, să fie necesar aceasta. Cei ce sunt în nevoi aceia trebuie să-i căutăm pentru a le dărui. Dharma este ceea ce trebuie să facem în această viaţă, datoria divina, pentru ca de asta am venit aici şi acum. Dăruirea

vine pe deasupra dharma-ei.

* * * Starea de Iluminare într-o inima în care nu exista sau nu se manifesta Iubirea, Iluminarea nu poate veni! Iubirea este o condiţie pentru Iluminare şi Iluminarea nu este condiţionată de nimic pentru a se manifesta! Aceste două afirmaţii sunt contradictorii însă ele se unesc. Iubirea înseamnă o stare de Iubire. Iubirea înseamnă foarte multe. A fi în Iubire, ce înseamnă? Iubirea este şi o cale către Iluminare! Asocierea Iubirii cu Dorinţa se petrece adeseori însă nu înseamnă că e adevărata Iubire deoarece dorinţă este jumătate din Iubire (conform cu teoria de la MPC Tripura Sundari).

— Dorinţa de expansiune către Infinit (în diversitate) şi – Dorinţa de unificare, de a deveni Unul.

Aceste două dorinţe împreună formează Iubirea completa. Aşadar ele formează împreună o limită pe care o depăşim. Dacă vrem şi dorim să iubim o alta fiinţă umană, va trebui simultan să integram ambele direcţii!!! Iubirea este” corpul lui Dumnezeu. De multe ori când o fiinţă este îndrăgostită ea are acces la starea de Iluminare fără o pregătire prealabilă. În orice tradiţie spirituala autentica se atrage atenţia asupra Inimii pline de Iubire pentru a atinge Iluminarea. Iubirea trebuie mereu cultivata şi aici nu vorbim de emoţii şi de dorinţe! Stabilizarea şi stăpânirea emoţiilor este necesara pe cale pentru ca altfel ele agita mintea. O fiinţă care iubeşte este puternica şi calma mental! Când Iubirea este mica, emoţiile preiau conducerea (aici sunt incluse şi dorinţele)

şi atunci apare situaţia: cel ce zicea că te iubeşte se manifesta ca şi cum te-ar un.

O inimă plină de Iubire are o foarte mare eficienta pe calea spirituală. Transfigurarea şi idealurile sunt susţinute de Iubire! îndoiala nu-şi are locul aici în Iubire. Când Iubeşti, Iubeşte tot ce faci!!! Orgasmul nu însemna ejaculare şi dorinţa nu înseamnă Iubire! Iubirea ne eliberează şi ne îmbogăţeşte Sufletul pe când dorinţa înlănţuieşte, te simţi mai slab, te consuma!! Este important să fim conştienţi de calitatea Iubirii, să o verificam constant. Ne duce aceasta iubire la evoluţie? la transformare? Iubirea are o mare putere de transformare. Ea ne conferă claritate, luciditate şi nu face compromisuri chiar dacă vede şi punctele slabe din celălalt, vede în acelaşi timp şi soluţiile pentru transformare. Iubirea este un act de sacrificiu, de dăruire conştientă!!! Dacă Iubirea este responsabila, dorinţa nu este. Dacă apar probleme imediat renunţi la ceea ce doreai! Iubirea învinge timpul, trece de el. Dorinţa nu! Când suntem în Iubire atingem Eternitatea. Iubirea este conştientă şi responsabila. Să avem, aşadar, o atitudine conştientă, activa în Iubire. Să fim atenţi, să ne îngrijim şi să ne creştem Iubirea în Inimă. Când Iubirea este prezenta lucrurile devin foarte uşor de realizat”. Când Iubirea devine Infinita, imposibilul devine cu uşurinţă posibil!!!” ™ Inclusiv Iluminarea!!! Când Iubirea este stabilizata în puterea ei, atunci rămânem pe calea Iluminării şi fluctuaţiile care apar sunt mici şi nu ne îndepărtează de Calea Spirituală. Sursa puterii din personalitatea noastră este puterea

Iubirii!!! Iubirea ne face imuni la atacuri subtile şi chiar fizice – sistemul imunitar devine mai puternic. Când Iubeşti îl simţi pe celălalt şi e un fel de cunoaştere profunda, empatica a celui iubit. (Te gândeşti la mine? Nu. Te simt!). În Iubire suntem plini de recunoştinţă şi nu avizi de a consuma Iubirea.

Mintea poate zice: – O.k. te iubesc şi ce primesc?... dorinţe, insatisfacţii, nevoi etc. Însă focalizându-ne pe Iubire, putem scăpa de tot felul de pretenţii. Dacă judeci cu mintea e un compromis. Dacă te laşi inspirat de Inimă, se vor vedea rezultatele adevărate". Inima în Minte şi Minte în Inimă.

Mintea este doar un instrument pe care Dumnezeu ni l-a dat pentru a-l folosi înţelept.

Când cineva a oboist să gândească atunci începe să tragă o concluzie (sau mai multe).

Aceste conferinţe sunt doar puncte de ghidare pe Calea Spirituala şi nu sunt absolute!!! Viaţa ne pune ea însăşi în situaţii pentru a evolua şi a ne transforma.

Sfârşit STAREA DE ILUMINARE Aceste stări extraordinare apar fie ca o manifestare spontana a Graţiei Divine fie ca urmare a unei practici intens spirituale care este încununată de aceeaşi Graţie Divină.

Ce este în comun la aceste stări şi ce face ca aceste stări să rămână vii? Prin ştiinţa secolului 20 şi 21 s-a reuşit deja apropierea tot mai mare fata de spiritualitate şi fata de vechile tradiţii spirituale.

Iubirea împreună cu înţelepciunea sunt

încununate de starea de Iluminare.

Oamenii de ştiinţă au început să studieze despre stările de Iluminare trăite de oameni din diferite tradiţii spirituale. Prin această apropiere moderna ei au putut să marcheze paşii care sunt făcuţi pentru a atinge aceasta stare. Însă dorinţa de a valida din punct de vedere ştiinţific starea este un obstacol în demersul evolutiv de a reuni ştiinţa şi spiritualitatea. Avantajele acestei cercetări ştiinţifice sunt ca odată demonstrată ştiinţific starea de Iluminare foarte mulţi oameni materialişti vor deveni interesaţi de spiritualitate şi de o cale a evoluţiei spirituale. O caracteristică comuna ce apare în aceste stări este viziunea asupra realităţii, asupra lumii cu care suntem mereu în contact, o viziune mult lărgită şi diferita fata de cea obişnuită. Iată câteva caracteristici ale acestei stări: deschiderea fata de ceilalţi dăruirea necondiţionată din ceea ce au celorlalţi altruismul iubirea atenţia foarte buna interior-exterior o stare uimitoare de transformare care este corelată cu detaşarea o capacitate foarte buna de adaptare o rezerva foarte mare de energii benefice care le dau puterea de a munci 20 ore pe zi starea de trezire şi în somn (iniţiere în astral, capacitatea de dedublare conştientă) eficienta în acţiune necesităţi minime pentru a supravieţui fiinţele care au atins aceasta stare şi care o menţin sunt vehicule ale înţelepciunii manifestate prin vorbe şi fapte, de asemenea ele deţin controlul asupra resurselor Naturii şi energiilor subtile cu care îi ajuta pe ceilalţi manifesta puteri paranormale au o aură de pace, iubire care e mereu prezenta în ei

se retrag doar dacă astfel îi pot ajuta pe ceilalţi o intuiţie foarte bună şi un simţ practic foarte mare răbdare foarte mare mai ales pentru cei ce merita memorie foarte bună, mai ales pentru lucrurile sau energiile fundamentale.

Aceste caracteristici care descriu manifestarea unor fiinţe iluminate trebuie să fie manifestate spontan şi nu copiate mimetic ca la carte! Iată şi cele 7 trepte ale Stării de Iluminare: 1. Totala lipsa de cunoaştere asupra Spiritualităţii, a Adevărului, a Conştiinţei 2. Etapa evoluţiei se manifesta prin creşterea receptivităţii fata de alte stări de conştiinţă. Aceasta apare ca urmare a unor experienţe de genul: o conferinţă, o criza existenţială, practica yoga, prezenta unui Maestru, aplicarea unor terapii neconvenţionale.

3. Etapa căutării pline de aspiraţie a cailor de atingere a stărilor spirituale (de obicei manifestata prin studiu şi practica intens spirituala). Tot aici sunt şi cei care se opresc după ce au avut o primă experienţa spirituală. Acesta etapa se poate spune că este ca un fel de „cocktail spiritual.

4. Etapa apropierii practice de o Cale Spirituală. Aici sunt puse în practica metode specifice de evoluţie. Această etapă este valabila pentru toate celelalte care vor urma. Practica spirituala rămâne de acum mereu prezenta pe Calea Spirituala pentru ca acum este dublată de un scop clar spiritual. Întrebarea: Ce să practic? E valabila pentru etapa a treia. De la etapa a 4-a avem un scop, un tel clar!!! 5. Etapa stabilizării emoţionale. Aici aspirantul trăieşte o stare de

pace interioara profundă. Dacă în etapa a 4-a noi provocam limitările de tot felul, în a 5-a suntem stabilizaţi, armonizaţi. Prin metodele spirituale folosite, emoţiile, natura realităţii minţii sunt controlate şi armonizate. Specific acestei etape este calmarea naturala a minţii. Aici, dacă mintea este lăsată libera, ea se focalizează natural, se calmează şi tinde către pacea care oglindeşte Sinele!!! Dacă în etapa a 4-a era un efort pentru a calma mintea, în a 5-a pacea se instalează singura, fără efort. O alta caracteristica este expansiunea Conştiinţei şi trăirea la nivel de Umanitate.

6. Aici se instalează starea de Nondualism. Sunt rememorate vieţi trecute, ceilalţi sunt percepuţi la un nivel mult mai profund. Apare experienţa Unicităţi. A fi AICI şi ACUM şi pretutindeni în acelaşi timp – la început ne apare ca fiind o percepţie paranormala. Se zice că este foarte greu în această etapă din punct de vedere spiritual deoarece avem acces la motorul Universului şi apare tentaţia Puterii. De asemenea principiul separării este foarte diferit aici (de exemplu: vezi o fiinţă umană şi poţi să vezi în ea ca în tine, foarte uşor şi foarte conştient – viitor, prezent, trecut – şi de aceea este foarte greu să observi separarea). Se recomanda la aceasta etapa atenţia şi starea de conştientă doar asupra existentei (să o percepem, să o vedem, să o simţim). Fenomenele paranormale care apar se încadrează şi ele aici şi putem fi testaţi în a le folosi. De aceea este important să conştientizăm scopul suprem spiritual la care am aspirat şi la care aspiram: Starea de Iluminare. Aici, spre

sfârşitul etapei a 6-a începem să experimentăm tot mai des Starea de Extaz Divin – Samādhi. Aceste stări sunt precum flashuri de lumina, atunci când structura noastră fizica şi subtila este pregătită Lumina poate veni şi rămâne aprinsa.

7. După ce ne-am tot antrenat cu Lumina – în flashuri – suntem pregătiţi la un moment dat pentru lumina. (Un experiment: într-o cameră perfect întunecată aducem un blitz de la un aparat foto şi îl declanşăm. Deşi lumina s-a manifestat pentru o perioadă foarte mica de timp noi ne putem aminti ce am văzut în acea camera şi astfel putem face câţiva paşi în direcţia dorită. După ceva timp mai lung sau mai scurt în funcţie de capacitatea noastră de a ne aminti uitam cum arata camera, şi ce este în camera. Analogic vorbind la fel se petrece şi în cazul Stării de Iluminare. Lumina vine şi ne luminează calea, iar noi ne amintim o anumită perioadă de timp în ce direcţie trebuie să mergem după care Lumina vine din nou şi din nou pana când ajungem să fim pregătiţi pentru ca Lumina să rămână aprinsa.) în această etapă comuniunea cu Dumnezeu este totala fără a o mai putea pierde vreodată.

În Univers exista forte Divine care ne pot ajuta sau ne pot împinge către Iluminare. Să învăţăm aşadar să cerem de la Dumnezeu: Cere şi ţi se va da! Iluminarea este esenţa tuturor stărilor noastre. Ea este de fapt doar acţiunea de a curăţa toate murdăriile pe care tot noi le-am pus acolo. Deoarece avem o minte pe care o folosim şi care este chiar obstacolul în a vedea Adevărul, este necesar şi suficient o mutare pentru a face mintea

Şah – mat. Dacă avem instincte puternice necontrolate este greu să ajungem la stări de Iluminare să punem ego-ul în afara jocului, să fim atenţi la cine este în mijloc, în mijlocul vieţii noastre! Să-l punem pe Dumnezeu pe primul loc, Starea de Iluminare.

Starea de Iluminare este ca o mişcare bruscă ce apare neaşteptat şi profund uimitoare. Când eşti Iluminat tot ceea ce exista şi ce percepi este mereu uimitor, nou şi de aceea sunt relatări despre privirea iluminaţilor, cu acei ochi care sunt mereu uimiţi (ca şi la copii). Dacă structura noastră nu e pregătită Starea de Iluminare pleacă. Aceasta Stare de Iluminare are sursa în spatele a tot ceea ce este manifestat, de aceea pentru a o atinge sunt necesare acţiuni pe verticala şi nu pe orizontală. Noi de fapt ştergem geamul de la casa noastră şi Lumina intra, pur şi simplu. Mai apoi conştientizam că suntem Soarele şi de aceea putem părăsi casa cu adevărat. Situaţia se prezintă aşa: noi suntem raza de soare care intra în camera prin geam şi tot noi suntem cei care luam o cutie (carapacea – corpul fizic) şi spunem ca noi suntem acolo în cutie! Raza de soare în cutie! Nu contează cu ce ştergi geamul (ce cale spirituala urmezi), important este să-l ştergi. Unii chiar sparg geamul pentru a intra Lumina (sistemul tantra). Măcar deschide geamul! Starea de Iluminare apare mereu însoţită de o stare de catharsis, o purificare, o rupere a ceea ce era limitat. Chiar şi într-o stare de meditaţie foarte profunda dacă este încununată de Starea de Iluminare cu siguranţă vom trai şi Starea de

Uimire.

Pe măsură ce evoluam prin practica meditaţiei avem acces la trăiri şi stări tot mai elevate de conştiinţă până la Starea de Iluminare (rata de refresh creste tot mai mult şi astfel noi ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, de Creator). Astfel apare situaţia în care ne întrebam: Cine creează? Eu? Dumnezeu? Dumnezeu prin mine? Când suntem treji ne dam seama cu adevărat de asta; când nu suntem, ni se pare că suntem treji. Momentele în care suntem treji sunt puţine, mici în timp însă foarte intense ca trăire. Confuzia din zilele noastre cu privire la diferite stări de conştiinţă ale fiinţei umane, exilata datorită inculturii şi materialismului, în aceste stări ego-ul este dizolvat şi de aceea pot apare stări sau capacităţi paranormale. Însă Iluminarea nu înseamnă puteri paranormale de exemplu sunt clarvăzători care nu pot vedea chiar despre viaţa lor, despre karma lor etc.; ei sunt orbiţi de ceea ce vad! Misterioase sunt căile Domnului.

Alte caracteristici ale stării de Iluminare starea de disoluţie extatica a ego-ului detaşarea de corpul fizic starea de libertate foarte speciala – o libertate intrinseca, necondiţionată de ceea ce va urma, o libertate care este dincolo de ceva anume. Este ca o nebunie însă este o nebunie divina (legata doar de Dumnezeu) percepţia nondualista interior-exterior unitatea cu tot ceea ce exista savoarea extatica a Iluminării (Amrita, Ambrozia Divina, Soma) conştientizarea Realităţii Ultime care exista în spatele a toată creaţia starea de mister prin care simţim ca totul este real şi viu

(putem vedea care este iluzia acestei lumi şi cum exista ea însă nu o putem explica de ce este aşa) atemporalitatea, percepţia trecut-prezent-viitor nu mai exista. Doar acum. (Ştim ce este Timpul, însă ce este Eternitatea? Ce înseamnă 1.000.000 de ani pentru Eternitate??) stare de Omniprezenta care îmbrăţişează mereu totul şi este perceputa ca fiind Sacra şi Divina! Este o prezenta tăcută, deodată totul a devenit Viu, simţim prezenta a ceva – Dumnezeu! Trăirea simultană individual şi cosmic Prezenta şi existenta Luminii Radierea unei lumini specifice în corp şi în afara lui Spontaneitatea apariţiei stării de Iluminare sunt câteva evenimente ce preced Starea de Iluminare: tendinţa spre detaşare completa schimbarea valorilor personale dispariţia fricii fata de Moarte starea de iubire şi compasiune trăite mai mereu Practica spirituala poate să ne aducă efecte în viaţa noastră însă dacă e făcută de ego şi cu ego atunci va rămâne cu ego-ul: dacă e rezultatul Graţiei Divine atunci va duce la Gratia Divina Suprema. Arta de a Dărui este un element esenţial pentru a atinge Iluminarea. Cum să dai totul fără (aparent) a nu câştiga nimic! şi nu cum să iei la maxim de la viaţa de la ceilalţi şi să dai cât mai puţin! Este important să dăruim total, conştient şi necondiţionat! Ego-ul exista în momentele de inconştienţă. Când suntem conştienţi ego-ul nu poate exista, nu are loc. Ego-ul îşi oferă serviciile: dă-mi mie să fac asta (ceva mic la început iar mai apoi, treptat tot mai multe). Şi dacă ne lăsăm păcăliţi de el, ne ia toată viaţa iar noi devenim prea leneşi sau obedienţi fata de ego. De fapt dacă

suntem conştienţi în fiecare clipa pe care o trăim nu mai este nevoie de ego! Noi ne dam pe mâinile ego-ului Viaţa şi Viaţa nu mai este Viaţă ci Moarte! Dacă apelam la ego să o facem conştient: fa asta pentru mine şi vezi că sunt cu ochii pe tine să nu o iei razna, aşa cum vrei tu! Experimentarea Stării de Iluminare este în strânsă legătură cu cele 10 principii spirituale fundamentale pe care trebuie să le aplicam şi după care trebuie să trăim (avem nevoie de multe exerciţii pentru a înţelege că nu avem nevoie de ele!!!).

Aceste 10 principii de orientare sau ghidare sunt de bun simţ. Ele sunt Universale, nu aparţin unei religii deoarece Starea de Iluminare nu aparţine nici unei religii. Am putea spune ca ele sunt Filosofia Transpersonală. Ghidul spiritual al aspirantului la Iluminare 1. Exista doar un singur Dumnezeu care este Etern, Omniprezent, Atotputernic, Omniscient şi nimic altceva nu exista în afara Lui.

Este cel mai înalt ideal la care poate aspira orice fiinţă umană. Aspirantul ştie că tot ceea ce are şi ceea ce i se petrece vine de la Dumnezeu. Comuniunea cu Dumnezeu este scopul esenţial al unui aspirant spiritual. Un aspirant îl pune pe Dumnezeu pe primul loc în viaţa lui.

Să fim atenţi la jocurile minţii, să fim atenţi la obstacolele egoului, să fim capabili să renunţăm cu bucurie la diferite ataşamente egotice pentru a fi numai cu Dumnezeu. Dumnezeu este sursa tuturor fiinţelor şi a tot ceea ce exista. Când Dumnezeu este real pentru noi şi comunicam cu el, atunci suntem pe calea spre Iluminare şi

îndoială dispare. Întrebările: cum? şi când? sunt valabile pentru aspirant iar întrebarea: dacă? care exprima o îndoială a minţii, nu îşi are locul aici.

Nu este uşor să trăieşti după aceste 10 principii.

2. Exista doar un singur Dumnezeu care ghidează mereu pe copii Lui către Lumina Suprema şi El foloseşte orice mijloc de comunicare şi de învăţare pentru copii Lui.

De multe ori, deoarece oamenii nu-i aud vocea, Dumnezeu apelează la diferite fiinţe umane Iluminate chiar de El pentru a-şi transmite mesajul de iubire, libertate, fericire şi de necesitatea transformării personale pentru a putea fi pregătiţi să ne întâlnim cu El în Eternitate.

Un aspirant la Iluminare învăţa de la toate pentru că el vede pe Dumnezeu pretutindeni şi descoperă lecţiile şi învăţătura Lui. De aceea este important să vedem mereu partea cea bună a lucrurilor, fiinţelor şi evenimentelor. Principiul al doilea despre care vorbim acum ne arata cum să învăţăm Iluminarea! O dată ce începem să învăţăm de la toate aspectele vieţii, ne deschidem către Cunoaşterea Universala, Infinită.

3. Exista doar o singură Carte Sfântă, Cartea Naturii (Prakriti, Shakti) care e la baza tuturor cărţilor sfinte. Ea este singura Scriptura care poate Ilumina cititorul.

Exista diferite scrieri de inspiraţie divina care trebuie acceptate ca făcând parte din înţelepciune Divina.

Literele lui Dumnezeu se găsesc cu adevărat

înscrise în fiinţele umane, în sufletul uman! Principiul al treilea ne arata sursa învăţării care ne conduce la Iluminare.

Exemplul sectelor din lume ne arata tragedia separării deoarece ele se bazează doar pe o carte care devine litera moarta dacă nu se respecta armonia, legea şi cartea Naturii. Acest lucru se petrece tot datorită egoului care tinde să aducă o stare de lene pentru ca el să se simtă bine.

Adevărul este dincolo de orice sistem! Deci nu este un sistem care să protejeze egoul. Sunt foarte puţini oameni care aspira cu adevărat la Iluminare şi care pot vedea greşelile ce exista în diferite sisteme. În Kali Yuga sunt foarte puţini cei care aspira cu adevărat la Dumnezeu.

4. Exista doar o singură Religie: aspiraţia completa şi fără ezitare către Idealul Divin Suprem – Eliberarea Spirituala prin comuniunea cu Dumnezeu – Ideal care ar trebui să devină scopul vieţii fiecărui Suflet.

Principiul al patrulea ne revelează metoda Iluminării: acordarea lui Dumnezeu a primului loc în viaţa noastră! Aici nu vorbim de atitudinea sectelor care fiecare creează un sistem care se va potrivi perfect cu egoul membrilor săi. Fiecare are nevoie de lecţiile sale pentru a evolua. Numele religiei din care faci parte sau locul practicii spirituale sunt suficient de bune pentru a evolua dacă exista aceasta aspiraţie completa către Dumnezeu.

Uneori pe calea Iluminării Dumnezeu ne îndruma pe misterioase cai care aparent (pentru mintea noastră) se contrazic. De exemplu:

mergem mult timp spre polul sud şi la un moment dat Dumnezeu ne zice: Acum e de ajuns, vei merge spre nord. Noi ne revoltam, vrem să mergem spre sud însă deoarece noi deja am ajuns la polul sud în orice direcţie am merge ne îndreptăm către nord.

Când eşti plictisit sau adormit de fapt mintea este închisă. Doar fiind prost te poţi plictisi. Exista doar elevi/studenţi în acest Univers. Când este o regula (o lege Divina) ea se aplică pentru toţi.

5. Exista doar o singură Lege: legea reciprocităţii cauza – efect. Ea poate fi urmata doar de Conştiinţă eliberata de egoism şi în care simţul dreptăţii şi al adevărului sunt pe deplin trezite.

Omul a creat legi pentru avantajul lui, însă aplicându-le va aduce un conflict mai mare sau mai mic cu cealaltă parte a balanţei.

Simţul justiţiei este valabil doar pentru o minte calma fără interese de orice fel. Fă-le celorlalţi ceea ce ţi-ar place ca ei să-ţi facă ţie. Dam noi la fel de mult pe cât primim?? Primim infinit mereu!!! Legea profitului Divin este: cu cât dam mai mult cu atât primim mai mult. De exemplu: iubirea, cunoaşterea chiar şi cu banii. Bogătaşii cu conturi foarte mari de bani aparent au foarte mult, însă de fapt ei au vândut foarte mult din ei înşişi (din sufletul lor) şi aşadar ei au foarte puţin din punct de vedere spiritual.

Pe calea Iluminării noi dam, dăruim cât mai mult fără a aştepta o recompensa deoarece în realitate noi primim mereu de la Dumnezeu. Lecţia evoluţiei poate fi: plină de fericire şi iubire sau plină de suferinţă.

Cum am contribuit cu aceasta meditaţie la binele celorlalţi? Să urmărim să devenim tot mai conştienţi de a da şi a primi. Putem dărui din foarte multe puncte de vedere: subtil, mental, emoţional, spiritual şi fizic, material. De exemplu: a practica Bhujangasana şi a avea efecte – stări de iubire şi a nu dărui celorlalţi este o încălcare a legii reciprocităţii (principiul cinci – cauză şi efect). Mai întâi trebuie să învăţăm legea reciprocităţii pentru ca apoi să o Transcendem. Drepturile omului ar trebui să înceapă aşa: primul drept uman este să dăruieşti! Şi nu să primeşti. De fapt ceea ce este culmea în aceste drepturi ale omului, despre care se vorbeşte în societatea umană, este că ele sunt abureli scrise cum că ai drepturi (ţi se asigura drepturi) când de fapt în ele se ascund tot felul de taxe şi îndatoriri pentru oameni astfel încât ei trebuie să dea tot mai mult!
6. Exista doar o singură Frăţie Spirituala, cea în care toţi copii Pământului, fără discriminare, sunt uniţi în Inima lui Dumnezeu Tatăl. Cu toţii facem parte din Unitatea Manifestării Divine.

Varietatea oamenilor este de fapt manifestarea lui Dumnezeu în diferite forme, conflictele ce apar se datorează de fapt neînţelegerii acestei diversităţi. De aceea este absolut necesara înţelegerea Unităţii Fundamentale dintre oameni.

Aspirantul la Iluminare are toleranta pentru orice opţiune şi manifestare din Univers deoarece nimic nu exista fără Voinţa lui Dumnezeu. Aşa dar chiar şi răul are rolul lui în manifestare. Toate nivelele manifestării au rolul lor şi ele exista tot

datorită Voinţei Divine! Unitatea implica transcenderea, depăşirea dualităţii bine-rau, sus-jos, etc. Familia, sotia, iubita, calea spirituala, maestrul pe toate trebuie să le învăţăm pentru a merge mai departe. Profesorul sau învăţătorul întotdeauna este bun: dacă e bun, e bun pentru că ne învaţă. Dacă greşeşte, e bun că ne învaţă ce e rău sau greşit. Să iubim ceea ce e bun în oameni! În această lume nu exista decât un singur Maestru – Dumnezeu, în rest toţi suntem discipoli mai mari sau mai mici. A face fata Adevărului este uneori foarte greu, însă el exista ca o lecţie pentru evoluţia noastră şi a celorlalţi. 7. Exista doar o singură regula Morala: Iubirea ce apare din sacrificiul personal şi înfloreşte prin acte de Compasiune. Sursa a tot ce exista este Iubirea în toate formele ei: speranţa, dorinţa, generozitatea, adaptabilitatea, etc. Toate păcatele şi răul din lume apar datorită lipsei Iubirii. Iubirea poate fi oarba atunci când e slaba, însă atunci când e puternica ea este foarte conştientă şi lucida. Iubirea este o cale către Iluminare! Dăruirea apare din Iubire.

Orice moralitate pentru un aspirant la Iluminare are la baza Iubirea (Iubirea este la baza moralităţii lui).

Aceste reguli de morala lipsite de Iubire pot genera orbirea spirituală. De exemplu tapasul fără Iubire duce la suferinţă. Orice calitate umană începe cu Iubirea, are la baza Iubirea. Iubirea pleacă direct de la suflet la suflet. Pentru a atinge Adevărul în orice fiinţă umană trebuie să iubim pentru ca îl iubim pe Dumnezeu. Orice speculaţie

mentala nu ajunge la suflet. Unitatea cu Dumnezeu se face prin iubire. Libertatea fără Iubire, este tiranie, crima.

Sf. Augustin spunea: Iubeşte şi face vrei! 8. Exista o singură Frumuseţe. Cea care prin Transfigurare elevează Sufletele celor ce o venerează în toate aspectele Ei, atât cele văzute (vizibile) cât şi cele nevăzute (invizibile).

Soarele, Luna, plantele, animalele, oamenii toate reprezintă aspecte ale frumosului universal.

Oriunde merg şi oriunde privesc doar pe tine Doamne Te văd în Frumuseţea Ta, zice aspirantul la Iluminare.

Iubirea şi Frumuseţea sunt asociate deoarece ele fac parte din MPC Tripura Sundari.

Frumuseţea sublima îl înconjoară mereu pe aspirantul la Iluminare. Aspirantul alege mereu tot ceea ce e mai frumos, el alchimizează totul. La început merge spre frumuseţea fizica, concreta pentru ca mai apoi să meargă spre Frumuseţea ascunsa care îi rafinează mereu stările şi percepţiile. Iubirea este motorul iar Frumuseţea este motivul, scânteia şi direcţia. Frumuseţea strălucitoare pe care o descoperă pe calea spre Iluminare se transforma treptat în înţelepciune! O cheie care ne conduce la Iluminare este Transfigurarea. Atunci când inima noastră este înconjurată de sublimul transfigurării putem spune ca trăim transfiguraţi. Dacă mergi ca un Iluminat, te transfigurezi ca fiind un Iluminat treptat dobândeşti calităţile unui Iluminat. Şi când transfigurarea este completa atunci am ajuns să fim Iluminaţi.

În lumea separării vedem frumos sau urat, ca Iluminat vezi doar transfigurat, plin de optimism şi entuziasm. Hrănind Sufletul cu Frumuseţe el va manifesta spontan Iubirea. Observând, văzând frumosul ne hrănim sufletul. Dacă vedem uratul atunci cu asta ne hrănim sufletul.

Oriunde privesc vad doar fata Ta şi oriunde merg ajung în casa Ta.

Ne pregătim să vedem peste tot pe Dumnezeu ca fiind frumos pentru ca apoi când vom fi Iluminaţi să-L vedem pe Dumnezeu aşa cum e: şi frumos şi urat simultan şi dincolo de ele. 9. Exista o singură Cunoaştere. Profunda Cunoaştere asupra noastră înşine atât în interior cât şi în exterior. Aceasta este esenţa întregii înţelepciuni.

„Cunoaşte-te pe tine însuţi şi îl vei cunoaşte pe Dumnezeu”, scrie pe frontispiciul templului de la Delphi. Exista doar un singur adevăr. Esenţa tuturor religiilor este de fapt Cunoaşterea de Sine. Singurul tel real este revelarea Sinelui. Atunci când ai un Ideal metodele pe care le ai te ajuta să alegi exact ceea ce e foarte bun pentru tine. Exista o singură alegere: Eu Dumnezeu. Aici avem un paradox: Dumnezeu ne-a dăruit Liberul Arbitru prin care noi putem alege în fiecare moment ceva. Însă orice am alege prin Liberul Arbitru este tot Dumnezeu, până când în final ne abandonam în faţa Voinţei lui Dumnezeu ca să îl alegem tot pe El.

Avem o eternitate pentru a experimenta şi în final descoperim că este doar ACUM. Dumnezeu deşi ştie tot se face ca nu ştie şi ne lasă să evoluam şi să-L regăsim în Jocul Divin al Vieţii! 10.

Exista o singură Cale. Abandonarea (renunţarea) la falsul eu (ego-ul) pentru a descoperi adevăratul EU – Sinele Suprem Atman. Prin aceasta fiinţă umană trece de la condiţia de muritor la cea de nemuritor, de la imperfecţiune la perfecţiune.

Viaţa se manifesta sub două aspecte: a) ca Eternitate, în care se manifesta Sufletul şi Spiritul printr-o prezenta tăcută b) ca Efemeritate, varietate, timp în care se manifesta mintea şi simţurile.

Astfel Sufletul este pus într-o dilema: fiind Etern este pus într-o carapace (corpul fizic) care are şi o minte şi cinci simţuri care o influenţează (şi acestea fac parte din efemeritate).

Suntem într-o lume a paradoxurilor pentru minte şi o lume a luminii, a tăcerii care este specifica sufletului.

Aceste ghidări, principii universale ne conduc toate la o profundă Tăcere. Dacă rămânem în tăcere putem înţelege, simţi Adevărul, Lumina şi Frumuseţea. Atunci când încercam să înţelegem cu mintea, nu mai înţelegem. În Sufletul nostru, în profunzime este doar tăcerea. Iluminarea este înconjurată de o profundă tăcere deoarece mintea inferioara nu poate şi nu are cum să o exprime iar mintea Superioara o exprima prin tăcere. Tăcerea e de aur.

Să îl luăm pe Dumnezeu ca exemplu în viaţa noastră pentru ca El este Viaţa, Iubirea şi Adevărul. De exemplu: cum iubeşte Dumnezeu? El ne dăruieşte mereu totul şi nu se lauda, nu vine şi ne zice: Ia priveşte ce am făcut pentru tine. Cât de mult te iubesc!; nu, El o face în tăcere! Cum

putem atinge şi trai starea de Iluminare – alte metode practice Aceasta stare nu poate fi adusa cu o metodă anume însă putem să pregătim terenul. (ex. analogic – cu paratrăsnetul pe care îl punem la casa pentru ca în momentul venirii fulgerului – moment pe care nu îl ştim – casa să fie pregătită). Iluminarea este cauza la tot ce exista şi de aceea nu poate exista o altă cauză care să o genereze pe ea! Noi am început deja pregătirea noastră pentru starea de Iluminare prin diferitele metode spirituale pe care le punem în practica. Ce nu ţine pentru a nu trai spontan starea de Iluminare? Anumite neînţelegeri: Cine suntem? De ce? Unde? Pregătirea noastră consta în a începe să fim deschişi către Cunoaştere, să începem să înţelegem tot mai mult ce se petrece în viaţă şi cu viaţa noastră. Starea Iluminare apare neaşteptat şi vine să ne şocheze sau să schimbe anumite limitări sau principii limitatoare ale mentalului nostru (întreruperea cursului normal al gândirii sau al evenimentelor!!). Dacă vrem să obţinem alt rezultat trebuie să schimbăm felul în care acţionăm! Starea de uimire este un semn că ne apropiem de Iluminare, este o stare de complet anormal! Totul este în noi şi depinde de noi, de atitudinea şi de starea noastră. Aceste stări, chiar dacă noi zicem ca le aşteptăm, atunci când apar, sunt neaşteptate, uimitoare!! Ele sunt dincolo de orice imaginaţie, de aceea trebuie să fim pregătiţi şi să transfiguram mereu cât mai mult tot ceea ce experimentam deoarece Starea Iluminare este o uimitoare energie a frumuseţii plină de transfigurare.

Iată şi câteva chei pentru a trăi Starea de Iluminare: A participa la un moment artistic deosebit de inspirat; A trăi o stare de orgasm prelungit; Iertarea; Iubirea – cea mai puternică şi sigura cale; Dăruirea – ca o ramură desprinsa din Iubire; Capacitatea de a fi spontan, creativ (sunt semne că ne aflam aproape de Starea de Iluminare); Spontaneitatea atunci când ne aflam în situaţii dificile – starea de Libertate interioara care ne permite să ieşim din reguli sau situaţii (să nu confundam spontaneitatea cu versatilitatea din Swadisthana sau cu cea a minţii!).

Supraefortul ne poate aduce de asemenea Iluminarea.

Atunci când ajungem la limita a ceva din ceea ce facem şi atunci facem supraefortul care depăşeşte pragul aceasta ne duce la posibilitatea de a trăi Starea Iluminare.

A trăi mereu în starea de Iluminat nu este uşor deoarece aduce o perspectivă cu totul noua, uimitoare, cutremurătoare pentru care trebuie să fim pregătiţi.

Trăieşte-ţi fiecare zi ca fiind ultima! Şi astfel noi depunem efortul necesar care se transforma la momentul potrivit în supraefort, acesta generând Starea de Iluminare. Astfel noi cream condiţiile pentru ca Starea de Iluminare să vină, de aceea noi trebuie să fim conştienţi de ea pentru a rămâne cu ea, de a o retrăi. După ce am trăit-o o dată, urmează o a doua oară, a treia oară etc. E ca un război infinit, victorii după victorii care-n final duc la Eliberare (Moksha). Dacă ai timp de privit ici colo înseamnă că eşti în linia a doua de război

şi nu în prima (unde de fapt eşti mereu la limita).

Iluminatul sau aspirantul adevărat primeşte mereu cadouri spirituale pentru ca el are mereu victorii încununate cu diferite premii, însă el merge mai departe pentru că are telul Divin şi nu se lasa păcălit sau atras de aceste cadouri, pentru ca merge spre Infinit şi Eternitate!!! Astfel, aceste cadouri pe care le primim, le putem împărţi foarte uşor celor care le vor sau celor care au nevoie pentru ca noi le dam la o parte pentru a merge mai departe. Atunci când am atins Eternitatea şi Infinitatea putem cu adevărat sărbători Iluminarea.

ARTA DE A DĂRUI Povestea cu Supa din piatra…

Una din cele mai mari fericiri este să dăruieşti din tot ce ai – material şi spiritual. Ceea ce avem în prezent este o reflectare a ceea ce am dăruit.

Există mai multe situaţii de viaţă cu oameni care au bani dar nu au iubire, fericire şi cauta să le primească însă ei nu le primesc pentru că nu ştiu să dea. Pe de altă parte există oameni care cer bani şi care primesc bani, însă îi pierd după aceea sau îi cheltuie foarte repede. Ceea ce trebuie să facem este ca o datorie sau ca o slujbă, serviciu. Dăruirea apare după ce am terminat programul, pentru ca începând de aici suntem liberi să dăruim. Când dăruim dam din suflet şi primim tot mai mult după aceea. Când doar primim fără să dăruim, pierdem din suflet. Cu cât dai mai mult cu atât primeşti mai mult. Ceea ce dăruim, cum şi cât, ne arata cum şi ce suntem.

Când egoul (managerul casei) zice: gata e de-ajuns, ţi-ai făcut treaba trebuie să mergi acasă, mai ai şi tu viaţa ta şi alte lucruri de făcut pentru tine trebuie să fim conştienţi de păcăleală lui pentru ca a dărui după ce ţi-ai făcut datoria, aici e comoara! Când ai o problemă în viaţa ta întreabă-te ce şi cât ai dăruit şi nu ce şi cât ai primit! Iată şi o poveste cu un om care ajunge la poarta raiului şi înainte de a intra în Rai îl întreabă pe Sf. Petru dacă e posibil să vadă şi el cum şi de ce suferă cei care au ajuns în Iad. Sf. Petru îl ia cu el şi deschizând o uşă îi arata în acea uriaşă încăpere o masa întinsă pe care existau foarte multe feluri de mâncare care mai de care mai apetisante şi savuroase. La masa de o parte şi de alta erau mulţi oameni care aveau linguri din lemn cu cozile foarte lungi şi astfel ei nu puteau mânca şi de aceea sufereau. După cele văzute omul nostru e luat în Rai şi acolo într-o încăpere asemănătoare foarte mare exista de asemenea o masa întinsă cu multe feluri de mâncare foarte bune şi oamenii aveau de asemeni linguri din lemn cu cozi foarte lungi însă erau în culmea fericirii. Văzând acestea omul nostru îl întreabă pe Sf. Petru cum de este posibil ca cei de aici să fie fericiţi. Sf. Petru îi răspunde: aceştia au învăţat să dăruiască, ei se hrănesc unul pe celălalt.

Arta de a dărui este o cale către Iluminare. A dărui ca o datorie (am dat destul), este o limitare, o manifestare a ego-ului. Supraefortul de a dărui după ce credem că e de-ajuns ne va duce la Iluminare pentru că vom şti unde este limita celuilalt de a primi. Niciodată Dumnezeu nu da

prea mult! Şi din moment ce noi dam de la Dumnezeu, pentru ca de la El am primit, care este problema? Dacă Dumnezeu considera că nu mai e nevoie să dăruieşti pur şi simplu nu o să mai ai ce dărui pentru acea (acele) fiinţă (fiinţe). Dacă ai în Inima ceea ce vrei să faci (să dăruieşti) atunci e de la Dumnezeu, aşadar fă-o! dacă nu o ai în Inima n-o fa! Uneori lucruri foarte mici dăruite din Inima sub inspiraţia lui Dumnezeu (pentru ca noi dăruim Graţia lui Dumnezeu) efectiv fac minuni în ceilalţi. Alteori daruri foarte mari sunt atât de seci, reci, mentale încât nu aduc nicio modificare în ceilalţi.

Iată şi câteva întrebări pe care ar trebui să ni le adresam constant: Cate fiinţe am făcut eu astăzi fericite? Cât de mult am dăruit eu astăzi? Dacă merg să ţin o conferinţă şi-mi fac treaba, ceea ce era în program şi apoi plec imediat, pur şi simplu, atunci plec aşa cum am venit! însă dacă dăruiesc din Inima, atunci Sufletul este foarte îmbogăţit.

Avem o civilizaţie a datoriei, a serviciului şi nu a ajutorului, a dăruirii de aceea oamenii sunt aşa de departe de starea de Iluminare!!! Dăruirea ajuta societatea să meargă foarte bine cu Inima şi în Inimă. Nivelul regulilor şi al datoriei – şi doar atât!!! – este o prostie deoarece ne putem întreba pe bună dreptate: care este diferenţa dintre un computer şi un om? Dacă avem doar un program de făcut atunci suntem precum calculatorul. Profesionalismul ucide umanismul. Regulile sociale – serviciul, datoria – dacă e doar atât, e o condiţie foarte joasa de existenta. Tendinţa de a fi civilizat în societate este un atentat la evoluţie, la a fi Om, a fi Iluminat! Omul este o fiinţă

conştientă, poate dărui conştient, animalul are doar instincte.

Starea de umilinţă se opune vanităţii şi mândriei şi de aceea este necesar să fie cultivata mereu.

În cultura occidentala suntem învăţaţi despre nevoile noastre ca oameni însă nu şi despre relaţiile cu ceilalţi. Astăzi fiecare vrea să aibă o opinie pentru că vrea să zică ceva şi nu pentru că are ceva de zis. Educaţia din zilele noastre face ca mulţi oameni să aibă opinii şi nu să înveţe ceva din tăcere. Iată şi o scurta comparaţie între cele două tari România şi Danemarca: cum este câmpul subtil din tabere şi cum este câmpul subtil de la cursurile de yoga din cele două tari. Mulţi străini care au venit în România în taberele de yoga au simţit foarte intens starea de bucurie, unitate şi dăruire prezente în aceste tabere. Aceasta se petrece deoarece în România sunt foarte mulţi yoghini care vin în aceste tabere şi se dăruiesc (karma yoga).

În practica spirituala a face o meditaţie de exemplu şi de a te opri exact la fix, ce înseamnă? Ţi-ai făcut datoria, tapasul? Dacă mai faci încă 30 de minute de meditaţie pentru Dumnezeu, aşa pur şi simplu! Atunci e vorba de spirit de Iluminare Dăruirea nu poate fi inconştientă, ea este un act conştient. Un alt exemplu: sunt cazul când anumiţi oameni pierd anumite sume de bani şi după aceea ei zic: să fie de sufletul lui, sau lasă că o să fie pentru sărăcie, în aceste situaţii nu poate fi vorba de arta de a dărui, este o păcăleală a ego-ului.

Când avem o stare minunata, o experienţă

divină să ne întrebăm: cum pot dărui acum? Ce am făcut eu? Cu ce am contribuit eu la binele celorlalţi? Ce pot dărui? Dăruind rezonezi cu a primi daruri şi astfel în timp vei avea în tine comoara darului Divin pe care nu o vei mai pierde niciodată. Dacă ai inteligenta sau iubire dăruieşte cât mai mult! Primul drept uman ar trebui să fie de a dărui! Drepturile ego-ului sunt de a primi cât mai mult. A dărui este un act de sacrificiu.

Suntem provocaţi de viaţă de legea evoluţiei să dăm, să dăruim chiar dacă uneori este foarte greu chiar şi pentru ceilalţi. De exemplu Iisus în templu spunându-le adevărul învăţaţilor în sinagoga şi negustorilor în templu, deci Iisus le dăruia cunoaşterea adevărată însă nu era uşor. Iertarea este un act de dăruire, un abandon al ego-ului pentru a pe Ilumina. O alta poveste, doi călugări se ceartă după care unul dintre ei nu reuşea să-l ierte pe celălalt astfel încât merge la părintele Stareţ şi îi povesteşte aceasta. Atunci stareţul îi zice: hai să ne rugăm împreună.

Tatăl nostru care le eşti în ceruri, Sfinţească-se numele Tău, Fie împărăţia Ta, Facă-se voia Ta, Precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, Dă-ne-o noua astăzi. Şi nu ne ierta noua greşelile noastre. Atunci călugărul îi zise stareţului: Părinte dar este – şi ne iartă nouă greşelile noastre. Stareţul zice: Nu, nu, nu… zi aşa cum am zis eu – şi nu ne ierta noua greşelile noastre. Atunci călugărul a înţeles importanta iertării şi a reuşit să-l ierte pe celălalt călugăr.

A dărui nu este un act calculat, matematic, mental ci este un act de simţire este ca o artă.

În relaţia de cuplu trebuie să învăţăm să dăruim şi să facem să crească Iubirea dăruind, investind în ea şi nu consumând-o, devorând-o! Relaţia de cuplu este un dar de la Dumnezeu, Viaţa este un alt cadou de la Dumnezeu de aceea trebuie să învăţăm să dăruim ceea ce avem pentru ca astfel se va amplifica Iubirea, Fericirea şi Libertatea. Inspiraţia, Transfigurarea sunt alte cadouri pe care trebuie să le dăruim şi celorlalţi. Cadoul este doar primul pas pentru a merge mai departe, pentru a creşte prin el şi cu el. Când dăruim trebuie să fie nevoie, să fie necesar aceasta. Cei ce sunt în nevoi aceia trebuie să-i căutăm pentru a le dărui. Dharma este ceea ce trebuie să facem în această viaţă, datoria divina, pentru ca de asta am venit aici şi acum. Dăruirea vine pe deasupra dharma-ei.

* * * Starea de Iluminare într-o inima în care nu exista sau nu se manifesta Iubirea, Iluminarea nu poate veni! Iubirea este o condiţie pentru Iluminare şi Iluminarea nu este condiţionată de nimic pentru a se manifesta! Aceste două afirmaţii sunt contradictorii însă ele se unesc. Iubirea înseamnă o stare de Iubire. Iubirea înseamnă foarte multe. A fi în Iubire, ce înseamnă? Iubirea este şi o cale către Iluminare! Asocierea Iubirii cu Dorinţa se petrece adeseori însă nu înseamnă că e adevărata Iubire deoarece dorinţă este jumătate din Iubire (conform cu teoria de la MPC Tripura Sundari).

— Dorinţa de expansiune către Infinit (în diversitate) şi – Dorinţa de unificare, de a deveni Unul.

Aceste două dorinţe împreună formează Iubirea completa. Aşadar ele formează împreună o limită pe care o depăşim. Dacă vrem şi dorim să iubim o alta fiinţă umană, va trebui simultan să integram ambele direcţii!!! Iubirea este corpul lui Dumnezeu. De multe ori când o fiinţă este îndrăgostită ea are acces la starea de Iluminare fără o pregătire prealabilă. În orice tradiţie spirituala autentica se atrage atenţia asupra Inimii pline de Iubire pentru a atinge Iluminarea. Iubirea trebuie mereu cultivata şi aici nu vorbim de emoţii şi de dorinţe! Stabilizarea şi stăpânirea emoţiilor este necesara pe cale pentru ca altfel ele agita mintea. O fiinţă care iubeşte este puternica şi calma mental! Când Iubirea este mica, emoţiile preiau conducerea (aici sunt incluse şi dorinţele) şi atunci apare situaţia: cel ce zicea că te iubeşte se manifesta ca şi cum te-ar un.

O inimă plină de Iubire are o foarte mare eficienta pe calea spirituală. Transfigurarea şi idealurile sunt susţinute de Iubire! îndoiala nu-şi are locul aici în Iubire. Când Iubeşti, Iubeşte tot ce faci!!! Orgasmul nu însemna ejaculare şi dorinţa nu înseamnă Iubire! Iubirea ne eliberează şi ne îmbogăţeşte Sufletul pe când dorinţa înlănţuieşte, te simţi mai slab, te consuma!! Este important să fim conştienţi de calitatea Iubirii, să o verificam constant. Ne duce aceasta iubire la evoluţie? la transformare? Iubirea are o mare putere de transformare. Ea ne conferă claritate, luciditate şi nu face compromisuri chiar dacă vede şi punctele slabe din celălalt, vede în acelaşi timp şi soluţiile pentru transformare. Iubirea este un

act de sacrificiu, de dăruire conştientă!!! Dacă Iubirea este responsabila, dorinţa nu este. Dacă apar probleme imediat renunţi la ceea ce doreai! Iubirea învinge timpul, trece de el. Dorinţa nu! Când suntem în Iubire atingem Eternitatea. Iubirea este conştientă şi responsabila. Să avem, aşadar, o atitudine conştientă, activa în Iubire. Să fim atenţi, să ne îngrijim şi să ne creştem Iubirea în Inimă. Când Iubirea este prezenta lucrurile devin foarte uşor de realizat. Când Iubirea devine Infinita, imposibilul devine cu uşurinţă posibil!!! Inclusiv Iluminarea!!! Când Iubirea este stabilizata în puterea ei, atunci rămânem pe calea Iluminării şi fluctuaţiile care apar sunt mici şi nu ne îndepărtează de Calea Spirituală. Sursa puterii din personalitatea noastră este puterea Iubirii!!! Iubirea ne face imuni la atacuri subtile şi chiar fizice – sistemul imunitar devine mai puternic. Când Iubeşti îl simţi pe celălalt şi e un fel de cunoaştere profunda, empatica a celui iubit. (Te gândeşti la mine? Nu. Te simt!). În Iubire suntem plini de recunoştinţă şi nu avizi de a consuma Iubirea.

Mintea poate zice: – O.k. te iubesc şi ce primesc?... dorinţe, insatisfacţii, nevoi etc. Însă focalizându-ne pe Iubire, putem scăpa de tot felul de pretenţii. Dacă judeci cu mintea e un compromis. Dacă te laşi inspirat de Inimă, se vor vedea rezultatele adevărate. Inima în Minte şi Minte în Inimă.

Mintea este doar un instrument pe care Dumnezeu ni l-a dat pentru a-l folosi înţelept.

Când cineva a oboist să gândească atunci

începe să tragă o concluzie (sau mai multe).

Aceste conferinţe sunt doar puncte de ghidare pe Calea Spirituala şi nu sunt absolute!!! Viaţa ne pune ea însăşi în situaţii pentru a evolua şi a ne transforma.

Sfârşit